

ASR-ÅREBLADET

Hønen & Ægget

AARHUS STUDENTER ROKLUB
JUNI 2006 / NR. 3

ASR-ÅREBLADET JUNI 2006

Udgivet af Aarhus Studenter Roklub, juni 2006, nr. 3, 34. årgang – Redaktion slut 04-07-06

Gak ud, min sjæl, betragt med flid i denne skønne sommertid Guds underfulde gaver! Se, hvor hvert lille blomsterpar sig yndefuldt nu smykket har på marker og i haver!

Hvert træ nu pranger med sit løv, og jorden dækker til sit støv med sommergrønne klæde, og skønnere er liljens dragt end Salomon i al sin pragt på gyldne kongesæde.

Paul Gerhardt /Genève 1551

Sommeren er nu for alvor over os. Langtursfarvandet er i nogle måneder åbent til Århus-bugstens perler – Tunø og Samsø. Klubben summer af liv og hygge, og flere af årets store arrangementer er veloverstået. For Årebladet kulminerer sommeren i redaktionens årlige grillaften, hvor hyggen er i højsæde, og der tales om løst og fast. Derudover bliver mere abstrakte emner som f.eks. "hvad er Årebladet?", "i hvilken retning skal bladet udvikle sig?" og "hvordan bliver Årebladet bedre?" diskuteret. Tankerne er mange, svarene er få, men mange af de tiltag, der er gjort i redaktionen gennem tiderne, har sit udspring i netop denne aften. Spiren til inspiration for det næste år i redaktionen er lagt, men næringen kommer jo fortsat fra de mange flittige skribenter i klubben. Vi ønsker jer alle en god sommer.

/Redaktionen

INDHOLD

3. Du og jeg og verden.	17. Fra studenterroningens gemmer.
4. Formandens klumme.	18. Broroning.
6. En sten er en sten er.....	20. Maraton, nej tak....
10. Kaninlangtur.	31. Bestyrelsen.
12. Fælleslangtur til Ebeltoft.	32. Kalenderen.
13. Roformidling.	

Deadline næste blad: 15. september 2006

REDAKTION:

Thomas Greve (Ansvarshavende)
Lotte Klixbüll
Sanne Sørensen
Luise Jakobsen
Christian Bøtcher Jacobsen
Anne-Sofie Linderoth Bouchet
Peter Westergaard
Søren Agergaard
Lene Sigh

Foreløbige deadlines 2006: Nr. 4: 15/9, Nr. 5:
1/12

INDLÆG:

Kan sendes til:
Thomas Greve,
Åbyhøjvej 7, 8210 Århus V
Tlf. 87440575 – thomasgreve@hotmail.com
Billeder sendes til thomasgreve75@gmail.com
eller afleveres til de øvrige medlemmer af
redaktionen.

Indlæg modtages pr e-mail indtil deadline.

WWW.ASR.DK

FORMANDENS KLUMME

Der er tilsyneladende en vis forvirring omkring klubbens reglementer: hvad de betyder; hvorfor vi har dem; og lignende. Hvad de betyder er et spørgsmål om at sætte sig ned og læse dem. Måske. Det er nok i virkeligheden bedre at sætte sig ned med en gammel rotte i klubben og høre hvorfor de har den udformning, de har. At kende historien fortæller en hel del om, hvilke problemer, reglementerne søger at løse. Forstår man først hvorfor vi har reglementerne, som de er, forstår man også nemmere indholdet og motivationen for dem.

Indrømmet, reglementerne virker ikke logiske.

Der må vi huske på deres tilblivelse. De er blevet til i et fællesskab af forskellige interesser, af og til modstridende interesser endda. Der er i endnu højere grad forskellige meninger om, hvad roning er eller bør være, som motiverende faktor i tilblivelsen. Tilblivelsen er en politisk proces. Det er en proces, hvor alle interesserede – eller engagerede, om man vil – har forsøgt at tilgodese bestemte former for roning, bestemte romønstre.

Et eksempel, som vi ikke selv er herre over, er reglen om overfarer fra en kyst til en anden maksimalt må foregå 2,5 km fra kyst, i alt fem km. På den ene side er reglen et udtryk for, nogen har ment, man kan undgå dødsulykker ved kun at ro på vande, man kan bunde i (man kan stadig drukne, men sandsynligheden er mindre). På den anden er andre mere stemt for, turen ikke skal blive uforholdsmæssig lang. Så der har man lavet en afvejning mellem de kystglade

holdninger og de pragmatisk (og måske lidt dovne i nogens øjne) indstillede. Den afvejning findes overalt, hvor der er lavet regler. Det gælder således også ASR reglementerne.

Det er den politiske side af reglementerne: de er blevet til i en diskussion mellem forskellige interesser og holdninger. Det handler her i bund og grund om romønstre i forhold til, hvordan havet opfattes.

I eksemplet nævner jeg ønsket om at undgå dødsulykker. Det er den væsentlig grund til, vi overhovedet beskæftiger os med reglementer. Vi ønsker et højt sikkerhedsniveau. Vi ønsker os, alle kommer hjem igen. Men hvad er høj sikkerhed? Det er, som nævnt, også et holdningsspørgsmål. Det er bare ikke det vigtige, når det kommer til stykket. Vi ved jo alle sammen godt, hvad der er sikkert – eller ej. Reglementerne er der for at holde fast i, det sikre er det samme hele tiden. Det kan ikke være sådan, at et år er overfarterne aldrig på mere end 1 km, et andet aldrig under otte. Reglementerne har den rolle her, at skrive med ord, hvor grænsen for det forsvarlige går. Man kan godt selv vælge at trække grænsen tidligere. Man kan bare ikke vælge at gøre det senere.

Der er en tredje ting, som reglementerne er med til at fastholde. Vores bådpark skal behandles ordentligt. Bådene er ikke nødvendigvis skrøbelige, men de er heller ikke lavet af diamant. Der skal være en vis varsomhed omkring dem. Det er igen bygget ind i reglementerne. Særligt er det den del, hvor rettigheder

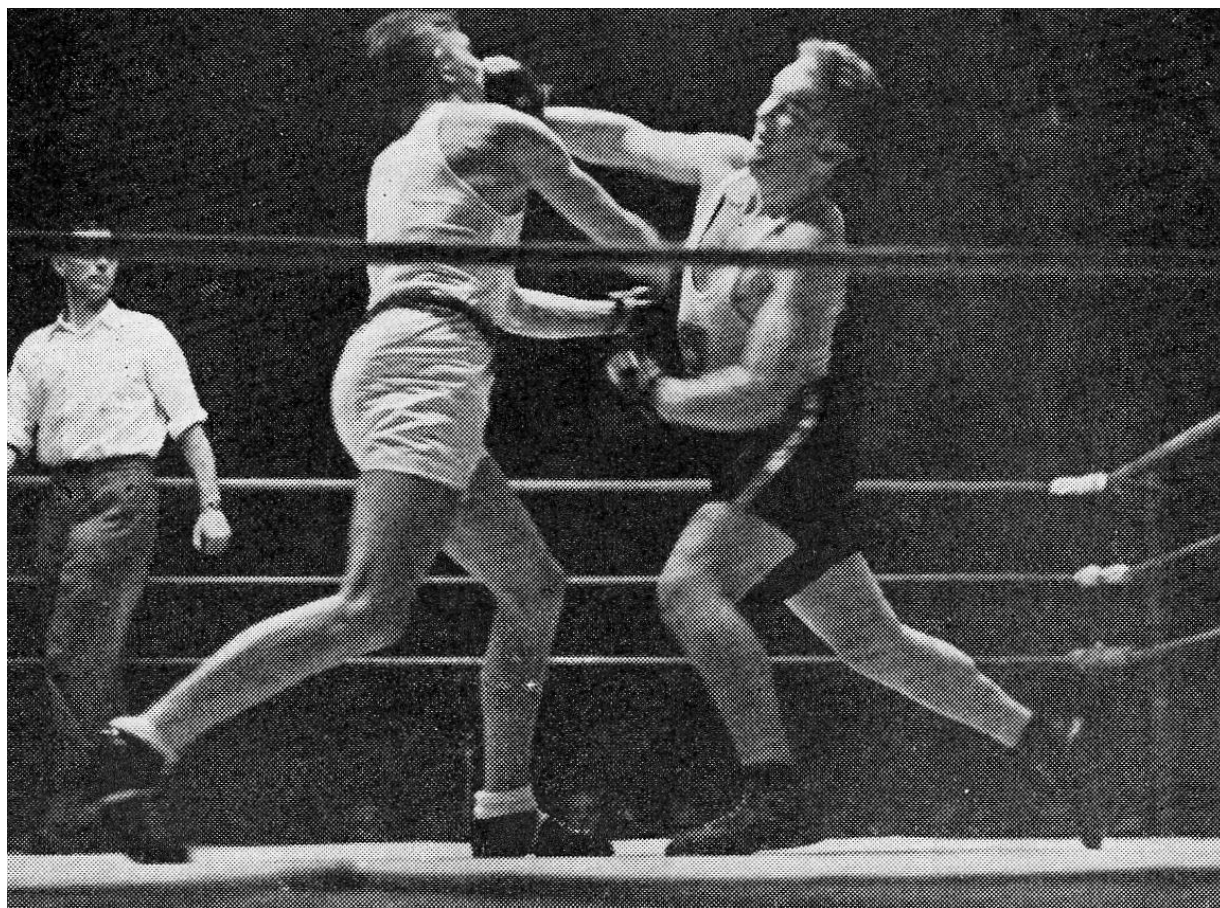
opnås. Et vist teknisk niveau sikrer båden mod det værste.

Det virker i det store hele logisk for nye roere, for kaniner. Men hvad så med overflyttere? De må jo have lavet et eller andet med en robåd før. Ideen er der, det er bedre at kontrollere fem for mange end én for lidt. I princippet kan

vedkommende komme temmelig galt af sted. Så er det bedre at kontrollere. Og kan overflytteren sit kram, er det jo ikke en prøve, men blot en tur som så mange andre.

Husk at komme på vandet. Der er sæler, marsvin og springende (nej, ikke delfiner endnu) ørreder.

/Johnny Kjeldbjerg

Større meningsudveksling under tilblivelsen af det nye reglement

EN STEN ER EN STEN ER EN STEN ER...

Gennem hele min rokarriere har der været snak om stenene ved Hesbjerg Grund (grænsen mellem Fløjstrup og Ajstrup Strand ved Norsminde), og der er stort set lige så mange forklaringer på, hvor de ligger, som der er k2-instruktører i klubben. I sin tid blev jeg instrueret af Peter Person på strækningen, og da han var en særdeles erfaren roer, tog jeg hans ord for gode varer. Siden da er jeg blevet overrasket adskillige gange over, hvor forskelligt der bliver berettet om disse sten. I sin tid blev der lavet en skitse over stenene, og den har senest været bragt i Årebladet maj 2002. En skitse, der ikke helt stemmer overens med hvad jeg fik fortalt under instruktionen (se nedenfor).

Ligesom en stor del af klubbens medlemmer lider jeg af udbredt petrafobi. OK, jeg er måske hårdere ramt end så mange andre, men jeg synes jo blot, at det er en sund indstilling til de undersøiske farer. Og jeg HAR været på sten, bare ikke ved Hesbjerg Grund, så jeg er ikke paranoid – og bare fordi man er paranoid, kan der jo godt være nogen efter en!

I juni var jeg på langtur til Samsø, og der var jeg så heldig at komme forbi Hesbjerg Grund i et lys, der gjorde det meget nemt at se havbunden. Samtidig var det lavvande og fuldmåne, dét der kaldes LWS (Low Water Springs eller springtidslavvande), så lavvandet var lidt lavere end normalt. Dermed begyndte de ondsksfulde sten at snige sig op over overfladen, og det var en lærerig oplevelse.

Da vi så den første sten som en søslange, der bugtede sig i overfladen, begyndte vi naturligvis at snakke om, hvor resten af dem egentlig lå. Det endte med, at vi brugte ca. 20 minutter på at finde de andre sten. Og vi fandt en del! Det skal siges, at jeg før har set nogle af disse sten oven vande, og der er adskillige eksempler på, at både er gået på dem – også med meget erfarne styrmænd ombord.

På billedet ses den nordligste sten liggende lige i overfladen (pilen på billedet). På land står en række træer hvoraf et højt slankt træ er meget tydeligt. Stenen ligger på linien gennem træhegnet, og det er et godt cirka-mål. For en mere præcis pejling bruges følgende:

Når det høje slanke træ ses lige mellem de to vandløb, der løber ud i stranden, er man på linie med stenen. Stenen ligger ca. 70 meter fra kysten (buddene i båden gik fra 60-75 meter). Denne sten hed i "gamle dage" A-stenen, men den ligger nordligere end den gamle skitse antyder. Man vil gå på

den ved normal vandstand. Stenen og vandløbene er mere tydelige med farver; se www.asr.dk.

Lige syd herfor på selve pynten ligger to sten med ca. 10 meters afstand. Disse "tvillingesten" ligger så dybt, at de ikke udgør noget problem, medmindre A-stenen er et godt stykke oven vande. De befinder sig i forlængelse af en badebro med en tømmerflåde et par meter uden for broen. Begge sten ligger ca. 75 meter fra kysten. I mangel af bedre navn kalder jeg dem TN (= Tvilling Nord).

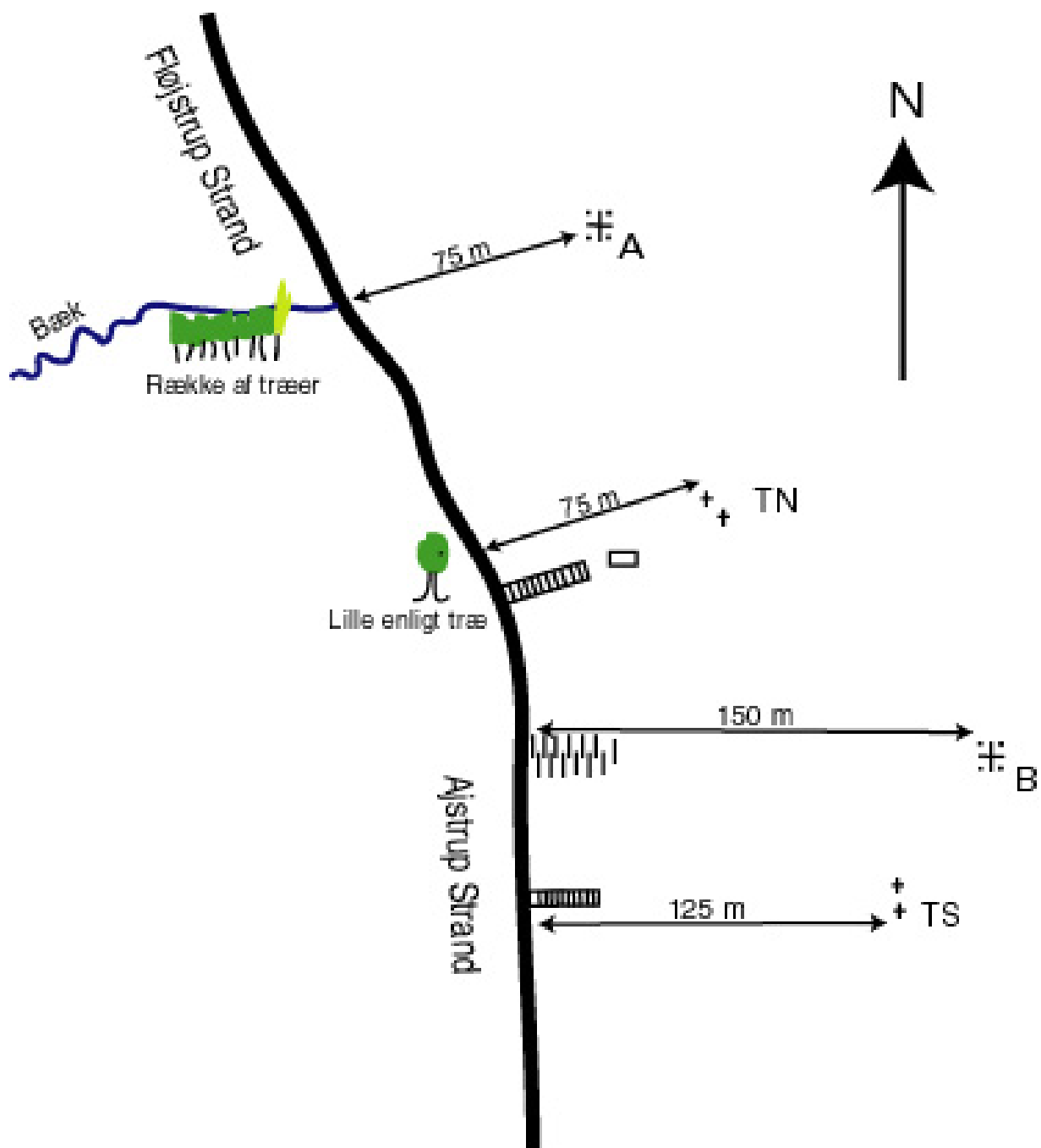
Længere mod syd findes en stor sten, der på dette tidspunkt lå lidt over vandoverfladen, og som en båd vil gå på ved normal vandstand. Denne sten ligger ca. 150 meter

fra kysten i forlængelse af nogle stålrør banket ned i sandet meget tæt og oppe på kysten (højest sandsynligt til lidt improviseret bundgarnsfiskeri). Denne sten har vist flest ASR-både på samvittigheden; jeg kender til minimum fire påsejlinger. Den er især farlig, hvis man kommer fra Kysing Næs og sigter op langs kysten frem for at gå ind til Norsminde.

Yderligere mod syd ligger endnu et par tvillingesten. Disse er tættere på vandoverfladen end det første par men ligger stadig rigeligt dybt til, at man kan ro hen over dem. Ligesom ved det første sæt tvillinger, kan man kun gå på dem ved ekstremt lavvande, og i så fald vil man kunne se den nærtliggende ene sten tydeligt. Stenene ligger ca. 125 meter fra kysten i forlængelse af en lille badebro.

Jeg er i tvivl om, hvorvidt det er den farlige sten eller tvillingerne, der bliver kaldt B-stenen. Umiddelbart vil jeg mene, det er den ene farlige sten, men da jeg i sin tid modtog k2-instruktion, sagde en del erfarne styr mænd, at "B-stenen egentlig er to sten", hvilket tyder på, at det er tvillingerne, der kaldes B-stenen. Det siger den gamle skitse også. Jeg vælger at kalde den farlige sten for B-stenen og tvillingerne TS (= Tvilling Syd).

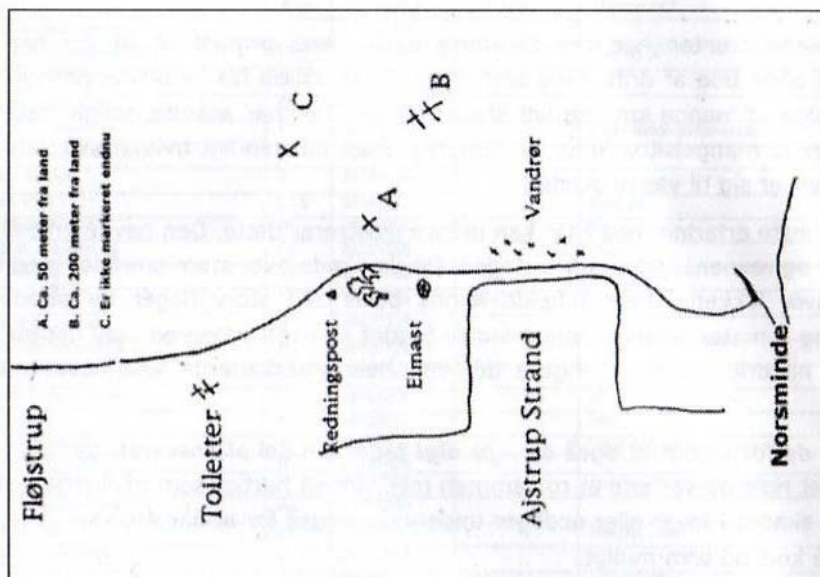

C-stenen har jeg aldrig set, og jeg tvivler lidt på dens eksistens, men regner med at tage ned og lede efter den i løbet af sommeren. Ifølge Peter Person ligger den 300-400 meter fra kysten og burde ikke udgøre noget problem.

Jeg beklager den dårlige kvalitet af den gamle skitse; den er skannet ind fra et fire år gammelt Åreblad, der fik smag for (og af) kaffe. For at få billederne i bedre kvalitet kan det betale sig at downloade Årebladet på asr.dk, hvor billederne er i farver. Ellers kan man altid få dem af mig, hvis det har interesse.

Pas på sten ved Ajstrup Strand!

På opfordring bringes her en husmandsoversigt over stenene ved Ajstrup Strand på vej til Norsminde

Figur 4: Den gamle skitse fra 1997 og 2002

Den nye skitse kan også fås af mig. Ellers hiv denne side ud af Årebladet og læg den i din rospand.

Hvis der er nogle, der finder flere sten, så henvend jer endelig, så skitsen kan blive opdateret. Og hvis nogle ihærdige nørdere finder GPS-punkter på stenene kunne de også lægges ind. På sigt vil alle både sikkert være udstyret med en GPS, og så er det bare at indkode punkterne for at finde en sikker kurs til Norsminde. Nødvendigt? Måske ikke. Overdrevet? Måske. Sjov brug af store drenges (m/k) legetøj. Så afgjort!

/Søren Agergaard

Strandhygge på Vejro

KANINLANGTUR JUNI 2006

Kaninlangturen i år gik som vanlig den første dag fra havnen mod Knebel Vig og videre mod Nappedam og til Kalø slotsruin, for at ende ved Hestehaven og slå lejr der. Alle kaniner havde jo, som det meste af Danmark, hørt om den famøse Kaninlangtur sidste år med vildfarne delfiner og marsvin der legede omkring båden, og vi vidste nok godt alle sammen at det ville være for meget at forvente, at det samme skulle ske i år. Alligevel bød turen på noget af det smukkeste natur der må være her i landet, og man kan som kanin på den første langtur, kun blive meget betaget af den.

Vi var ca. 40 der tog af sted, og vejret var godt at ro i, da solen ikke skinnede ubarmhjertigt, men det alligevel var lunt. Selv var jeg i den første båd, der tog af sted kl. 9.00 om morgenen, og vi nåede en ekstra tur forbi Skødshoved, inden vejen gik til Knebel vig for at spise frokost. Her

gjorde dagens mørke skyer pludselig alvor af deres trusler, eftersom det begyndte at regne, mens vi var flere der lå på en presenning, som hurtigt blev trukket op over os. En af de små fif der er gode at kende for en helt grøn kanin hvis man skal på langtur og evt. sove under åben himmel.

Herefter gik kursen mod Hestehaven, hvor det blikstille vand var som en drøm at ro i. Her slog vi telte op og hev bådene op af vandet og fik startet grillen der omsider blev klar kl. halv ti. Hen på aftenen skulle mange selvfølgelig have irish coffee, og der var flere måske lidt overtrætte kaniner, som havde det vældig skægt med at blande drinks, mens vi sad omkring bålet. Samtidig gik en del andre en tur op til ruinen og nød naturen i området. Der var rigtig lejrball stemning og mange valgte at sove på stranden – da de omsider valgte at gå til ro – selvfølgelig efter lysets frembrud igen.

Kaffeslabberas i Kalø Vig

Næste dag gik turen forbi Ugelbølle og Studstrup, hvor de fleste spiste frokost, og derefter hjem. Denne dag skulle ikke blive helt så udramatisk som den forrige. En ikke uvæsentlig detalje for dem der havde fået en del indenbords dagen før. Vejret denne dag, så dog umiddelbart ud til om morgenen at byde på solskin og høje temperaturer. Mange havde da også været friske og taget en svømmetur, mens vi var nogle stykker, der sov lidt længere. Vi søsatte bådene og måtte gå et langt stykke ud pga. lavvande. Her roede vi til Studstrup, og mens vi spiste her blæste en sydøstenvind op. En sand rædsel for en kanin der som jeg højlydt havde beklaget mig over uroen i vandet ud for flakket på vej mod Knebel Vig. Det føltes som en lang tur hvor vandet sprøjtede ind i båden, mens hvert åretag var begyndt at blive lidt sejere efter at have roet en hel dag forinden, og der var vabler i hænderne. Alligevel kunne jeg godt mærke at lige netop det urolige

vand før Knebel Vig havde givet en del træning i at ro i bølger, så det gik bedre end jeg havde forestillet mig. Selv tænkte jeg på, at turen kunne gøre det ud for den årlige tur i tivoli for en uvant kanin som mig der ikke var erfaren med bølger, og det vedblev da også at gyngte længe efter hjemkomsten. Men hjem kom vi, og der begyndte solen pludselig at skinne, mens musikken larmede fra "Den Permanente", som vi alle sammen kender så godt.

Kaninlangturen var en rigtig god tur hvor Danmark og naturen blev oplevet på en helt ny måde og i bogstaveligste forstand fra en helt ny vinkel. Vejret var perfekt til at ro i og vi fik prøvet alt det af, vi som kaniner havde lært. Vi blev trænet i roning i det stille vand, og vi fik prøvet udholdenhed og teknik af i bølgerne. Og så lærte man jo på turen mange andre nystartede at kende, og hvordan det er at være på langtur.

/Stine Norup

Lavvande ved slotsruinen

FÆLLESLANGTUR TIL HELGENÆS/EBELTOFT

Fredag d. 14/7 til søndag d. 16/7

Så er det tid for dette års første fælleslangtur. I år går turen til Helgenæs/ Ebeltoft. Man kan enten tage 2-dages eller 3-dages-tur.

Hvis man vælger 2-dages-turen, tager man af sted fra klubben lørdag morgen og ror til naturcampingpladsen på østkysten af Helgenæs. Og ror hjem igen søndag. Der er knap 35 km frem og tilbage.

Hvis man vælger 3-dages-turen, kan man ro til naturcampingpladsen fredag, overnatte der og ro til Ebeltoft lørdag. Og selvfølgelig også hjem igen søndag. Denne tur bliver så ca. 70 km + 30 km.

Tilmelding senest d. 9/7 kl. 15.00. Og opslag hænges op 14 dage før turen.

Vi afholder et lille orienteringsmøde onsdag d. 12/7 kl. 19.30, hvor bådholdene har mulighed for at aftale nærmere.

Yderligere information:

Kontakt Jesper Larsen tlf.: 86 19 78 40 / 23 83 45 35 eller Peter Westergaard tlf.: 22 81 19 07

/L-udvalget

FRA RONINGENS GEMMER LÆG DEM EFTER RONING!

Nedenstående uddrag fra J. P. Müller: Vink om Sundhedsrøgt og Idræt 1907 bevidner om at der er fremtid i rosporten - Fortvivl ej, men grib udfordringen!:

"København", 13. maj 1897

Nu begynder den Tid, da de lyse Aftener tillader Arbejdere og Kontorfolk at forfriske sig, efter dagens Slid i indelukket Luft, ved et Par Timers udendørs Sport.

Jeg ved, at mange ikke rigtig er klar over, hvad de skal tage fat paa. Naar man hverken har Overflod af Tid, Penge eller sportslig Erfaring, kan Valget ogsaa være svært nok. Jeg vil give Vedkommende et Raad: Meld Dem ind i en Roklub!

At saa faa herhjemme i Forhold til andetsteds har lagt sig efter denne Sport, er begrundet i flere Omstændigheder.

Der er. f.Eks. Cykelmanien, som dog nu i sportslig Henseende er ovre sit Kulminationspunkt, idet Publikum har begyndt at indse, at Cyklen har adskillig mere Værd som praktisk Befordringsmiddel end som Uddannelsesmiddel for Legemet.

Saa er der den gale Tro, som mange er hildet i, at det er saa rædsomt dyrt at være i en Roklub; Kontingentet er saa højt. Uniformen så pebret, man skal følge Trop og deltage i kostbare Udflugter med Skovfrokoster etc.

Jeg taler med 14-aarig Erfaring, naar jeg siger, at det er lutter Indbildning.

Kontingentet er ganske vist højere end f.Eks. i Cykelklubber, men ikke i Forhold til, hvad man faar for Pengene. Jeg gad se den Cykelklub, som for 5 kr. i Kvartalet holder Medlemmerne med Maskiner, hvad enten de ønsker Bicykletter, Tandems eller Tripletter, og desuden holder dem i Orden med Pudsning og Reparationer. I en Roklub kan man paa hvilken som helst Tid af Dagen gaa ned og tage en Enkeltmandsbaad eller aftale med sine Kammerater om at faa ud i en 2-, 4-, 6- eller 8-Aares Baad.

Hvad Dragten angaar, kan et Par hvide Lærredsknæbenklæder og en Uldtrøje faas for 3 kr. 15 Øre, og ønsker man særligt at flotte sig, kommer dertil en Hue til 1 kr. 5 Øre. Til at gaa i Land med i Skoven har enhver i Forvejen et mørkt Jakkesæt, som trækkes udenpaa Rodragten.

De overdaadige Frokoster er pure Fantasi. Hver Mand har sit skaarne Smørrebrød med hjemmefra og hos Opsynsmanden faas de fornødne Bajere, som stuves ned i Baaden. Har man Lyst til at ekstravagere udover dette, nyder man en Kop Kaffe med Smørkage ude i Traktørstedet, naar man om Søndagen er paa Langtur.

Andre tror endvidere, at man skal have særlige Kræfter for at komme i en

Roklub, og at det er saa svært og pinefuldt at ro.

Alt sammen Nonsens! Det er netop Folk med svage Arme, Ryg, Ben og Lunger og Hjærte, som trænger til at ro for at styrke Kroppen. Og med de nymodens fortrinlige indrettede Baade, hvor man sidder paa en bekvem Stol, og hvor Aarer og Spændbrædt er saa udmærket tilpasset, lærer man langt hurtigere at ro smukt end i en almindelig Jolle, akkurat som man nu lærer at ride paa Safety i ligesaa mange Timer, som man tidligere var Dage om at lære at tumle en Væltepeter.

Enhver, der driver en Sport, siger og skriver altid, at hans er den sundeste. Jeg har drevet al Slags Sport, og mit Ord maa derforfor have mere Vægt, når jeg hævder, at Roning kan være den behageligste, sundeste, morsomste og mest alsidige udviklende Sport.

Man er et nyt Menneske, naar man om Morgenens eller Aftenens har taget sit Styrtebad efter en kort, rask Rotur på det friske Vand. Og den, der ikke har oplevet det, aner ikke, hvad det er for guddommelige Fornemmelse at ro langs Kysten i den friske Søluft, Medens man inde paa Land langs hele Standvejen ser Vogne og Cyklister ase af sted i tætte graa Støvskeer.

/Claus Behrendsen

FÆLLESLANGTUR – BRORONING 2006

Fælleslangturen i august i år er lagt i forbindelse med DFfRs broroning over Storebælt i weekenden 11. - 13. august i år. Turen går fra Nyborg til Korsør og tilbage dagen efter. Frokosten indtages i læ af Sprogø begge dage.

DFfR har sat nogle regler for deltagelsen. Dels skal man have taget svømme- vesteproeve i år, dels skal man inden turen have roet 400 km i år. Desuden er det kun 2-årers inriggerer, der kan deltage.

De formelle krav skal være opfyldt, før en tur kan godkendes. Bestyrelsen forbeholder sig ret til ikke at godkende ture!

Som et alternativ kan turen kombineres med en lidt længere tur omkring Nyborg eller Korsør, men det kræver et selvstændigt initiativ, der skal koordineres med arrangørerne af turen.

Orienteringsmøde 28. juni kl. 19 i klubben.

På langtursudvalgets vegne.

/Johnny

To skønne øer i vores langtursfarvand: Vejrø og Kyholm

MARATON, NEJ TAK ... 24 TIMERS RØNING? YES, SIR !!!

Det var stadig vinter og en isnende kulde havde bredt sig fra øst. I kælderen under Skejby Sygehus og på ASR KAP blev der jævnligt udvekslet briefinger om de to herrer på Atlanten, og inspirationen, om end på et knapt så fantastisk niveau, affødte skælmske planer for sommerens aktiviteter i roklubben, når isen på søen ville være væk og den onde, onde østenvind havde fortaget sig til et sagte pust...Den giftetruede mand med en PhD. og et bijob på retsmedicinsk hængende over hovedet, Dr. Tons aka Søren Dalager udtænkte sammen med undertegnede, der heldigvis allerede var med i klubben på den front (med undtagelse af PhD. og tilhørende bijob, selvfølgelig) planer om at lave et ondsindet angreb på en årsgammel rekord: Tilbage i år 2000, da Peter Agergaard stadig var kanin og Peter Person stadig havde en fuldt funktionel skulder og arm, havde klubbens daværende stærkeste femkløver med bl.a. Søren Agergaard (der aldrig har roet under 2.000 km på en sæson) i helt fladt vand sat sig for at ro så langt som muligt på 24 timer. Rekorden var faktisk allerede sat 14 dage tidligere, en tur rundt om Samsø og retur med en lille sløjfe havde udstukket kursen; 167 km var blevet nået på godt 19 timer i en fireåres inrigger. De fem stærke herrer nåede via Søby Rev og retur, en tur rundt i vigen + Molshoved og med en slutsløjfe til Norsminde op på flotte 203 km, som med møje blev optalt ved at måle landstrækninger på søkort.

Nu skulle rekorden stikkes. Dr. Tons og jeg fiskede kalenderen frem og fik afsat nogle datoer: Et vindue over flere dage, hvor den optimale vejrudsigt kunne bruges. Valget faldt på Kr. Himmelfart, 25.-27. maj. Opgaven var nu, at finde et passende mandskab. Og skulle man ro toer eller firer? Undertegnede havde tidligere overhørt Søren Agergaards fantastiske fortællinger, og hans overvejelser om hvorvidt en toer ville være hurtigere end en firer, lød meget logiske: Ville godt 60% mere styrmandspause over de 24 timer end i en firer, og samtidig hurtigere skift, og mindre spildtid ved afvanding, løse sko, regntøj etc., opveje for tab af den hastighed en firer bevæger sig med? Vi blev enige om at en toer nok kunne skyde omkring 10 km/t i snit i fladt vand, mens en firer gerne skulle ligge på 12 km/t – men krævede mere spildtid og mindre styrmandspause. Vi blev enige om at afprøve toer idéen.

En tidlig dag i April var Søren Agergaard således på barselsbesøg på Blåmejsvej. Naturligt nok blev der snakket en del om roning, og tilfældig tale landede os på emnet 24 timers roning. En uvunden milepæl for Søren, han ville bestemt gerne være med og var klar på datoerne, da Charlotte alligevel var på Island. Ruten var klar: Vejle – Retur, eller 222 km.

Men ak, det var ikke nemt. Søren Dalager-Pedersen var blevet overrasket af

en snigende, uforudset arbejdsbyrde og måtte desværre melde fra. Med en verdensklasse Atlanterhavsroer i baghånden var der dog håb forude, men skæbnen ville at Christian en uge inden forsøget var småsyg og desværre følte sig ude af form efter ikke at have roet så meget efter tilbagekomsten fra Antigua. Så der måtte tyes til ekstreme metoder... En hygge-træningstur Vigem Rundt med det nye håb (hvornår kommer den dreng på landsholdet!?) Nikolaj Nielsen, endte ud i at Nikolaj blev kuppet da han jo "længe havde været reserve for turen!", hvilket dog vist var en overraskelse for Nikolaj selv. Ville en længste tur på 55 km og 1½ års roerfaring være nok? Eller ville det Skjernske stål mørner i den rytmiske kværnen af båd mod bølger, og hav mod hånd? I hvert fald, forberedelserne kunne starte...

24 timer kræver heldigvis et minimum af udstyr: To-tre sæt tøj (Søren, så få dig dog noget af U-L-D!!), en god madpakke, lidt energidrik, en GPS og en styrmandskasse. Sådan groft sagt. Vi fik relativt nemt fordelt opgaverne. Søren havde i sit oplæg budgetteret med at vi kunne holde 11 km/t i snit, men med udgangspunkt i maratontiderne var det nok en kende optimistisk. Selvom der var luft i Sørens plan lavede vi den lidt om, så den reflekterede 10 km/t i snit og nogle få kortere pauser.

I grove træk: Århus – Hov (35 min. pause) – Juelsminde (33 min. pause) – Rosenvold – Vejle (36 min. pause) – Rosenvold – Juelsminde (36 min. pause) – Hov (18 min. pause) – Århus. Herudover 30 minutter til fri disposition. I alt 2 timer 38 min. pause, 21 timer 22 min. roning. Vi vidste, at for hver 0.1 km/t vi kunne forbedre bådens fart i forhold til de 10 km/t, ville vi vinde 14 minutter til fri

disposition som hvile eller roning senere på forsøget – og omvendt.

Vi mødtes kl. 06.00 lørdag morgen 27. juni, med planlagt afgang 07.00. Som pligttopfyldende styrmand var vejret tjekket inden; det var til gengæld ikke så lovende: Stigende til 8 m/s VSV, 4mm nedbør. Enhver langtursroers mareridt, og ikke mindst på denne dag, vores. Vi regnede dog med at kunne ligge i læ mindst til Norsminde, og besluttede hurtigt, at nu ville vi prøve alligevel, pokker heller, selvom alt syd for Hov/Søby Røv var aldeles udelukket (se også beretning fra 2004).

Vi lagde godt fra land og rundede havnen med over 11 km/t i snit godt hjulpet af dyse-effekten i havnen, og den gode vestenvind. Vi var stærke, ovenpå, og med en kadence på 28-30 i snit, var vi ikke til at skyde igennem. Flaget blafrede den rigtige vej, solen strålede i den fugtige morgenvarme, og fuglene kvidrede, om end det var tvivlsomt om vi kunne høre dem helt derude på havet. Søren Dalagers GPS snurrede lystigt, og hastigheden var konstant over de 10 km/t. Vi bankede derudaf som en middeltung fiskekutter. De kendte landtegn blev passeret, og efter knapt 1 time og tre kvarter var vi lige nord for Norsminde. Den utroligt afslørende GPS rundede 20 km ved Norsminde (havde vi vist lige skåret et hjørne af ved Havnen??), og vi fortsatte forbi den dejlige Saksild Strand. Vi ramte Hov efter ca. 33 km. og vendte båden, da der var kommet en smule søndenvind vi ikke ønskede at bekæmpe. Med et kækt træsejl og 10.9 i snit på GPS'en holdt vi et 5 min. hvil, for at ordne småfornødenheder, såsom at drikke kaffe og tømme øsekar, strække ud og stå lidt op. Da vi startede op igen nordpå, var det i meget let medvind og med 10.4 på GPS'en. Hver

eneste småpause talte i det store regnskab.

Et af vore problemer på turen var den evige prostata. Det var ikke alle, der kunne, når de skulle – dvs på styrmandssædet mens de andre roede. Et enkelt af besætningsmedlemmerne trak i afmagt Kalorius heeeelt ud af trikotet for at forsøge vandladning, en helt absurd strækkeevne i noget for de fleste så vigtigt et organ. Som tag-åre lige dér, måtte man dreje hovedet væk i en fortrukken grimasse, for at undgå det noget bizarre syn. Det var dog svært ikke at klukke, da Søren spontant udbrød kækt: "Det dér; det er da en Gummi-Kylling!!!".

En Gummi-Kylling....Nyt navn til ejeren !!!

På vej tilbage var der god snak i båden, og kilometer efter kilometer klikkede væk under os. Vel tilbage i Århus stod GPS'en på knapt 70 km., så vi tog en smuttur op til første skift og var tilbage i klubben

med 70,2 bonede kilometer på pinden, alt sammen under 7 timer inkl. 5 min. pause. Det var faktisk helt OK – Vi holdt på dette tidspunkt 10.3 km/t i snit og havde i løbet af 7 timer optjent 12 minutter!!

Hurtigt blev der brygget ny kaffe, da begge termokander var pist tomme, og vores 6x1½ L energidrik havde passet perfekt. Vi skulle nå at fortære en gang pastasalat, og efter lidt yderligere latrinære udfoldelse havde vi brugt 23 minutter på land (mod 15 budgetteret), det absolut minimum af tid for at få tanket op, og udført de nødvendige 2 af fem S'er.

Vel omkring havnen mødte vi den firer, vi tidligere havde passeret på vej nordpå, de så friske ud og lidt ud som om der var blevet spist frikadeller i Norsminde? Vi var i hvert fald på den igen. Der var nu forskellige meninger om, hvor langt det næste stræk skulle være. Søren mente ca. 50 km, mens Gummi-Kylling derimod, og undertegnede mente 70 var et bedre mål – så var "det værste" overstået inden den "store pause" og vi ville kunne komme

Jovist, Søren ser ganske vist lidt træt ud. Men det gør Nikolaj nu også.

ud til de sidste firs kilometer med overskud. Vi blev efter lidt parlamentering dog enige om ca. 70 kilometer mere.

Igennem pausen var det blæst op. Vinden kom nu mere fra syd, og det afsatte sig hurtigt i bådens fart, der ikke længere kunne holdes. Støt faldt vi. 10.0 i snit. Så 9.9. Så 9.8 og igen 9.9. Vi havde alle tre til forskellig tid behov for at tisse, og med stop en gang i timen for at vente 1-2-3 minutter begyndte tissepauserne at blive dyre. Vejret blev tiltagende dårligere, og en overgang måtte vi kæmpe for at holde båden på over 8 km/t. Vi mente dog at have fundet bedst mulig læ, mellem Marselisborg Havn og umiddelbart nord for Ajstrup Strand. En strækning på 10 km, hvor vi nu ville pendle frem og tilbage. På trods af det noget monotone farvand, var moralen i båden i top. Søren underholdt med anekdoter fra mange års roning, og Gummi-Kylling fortalte om livet på gården i Skjern. Det gik rigtigt fint, men vi kunne kun holde 9.8 i snit pga. modvind og tissepauser. Selv i

Det regnede, da vi efter ca. 70 minutter satte os bag årene igen, lige godt kl. 23.15. GPS'en var faldet et klik til 9.7 km/t og vi var altså lidt efter (42 minutter) tidsplanen. Vi gik sydpå i det stadig ringere vejr, og selvom humøret var OK, blev der ikke sagt mange overflødige ord. Vi var med andre ord godt trætte og udmattede, men listede os af sted forbi havnen. Aftalen var en tur til Norsminde efterfulgt af en tur til Studstrup i håb om vinden ville være skiftet til VNV. For dølen hvor var vi trætte. Søren, der ikke havde ytret mange negative ord, fik i et skift kommenteret: "Jeg er træt". Sådan set det eneste der blev sagt på lige dé 40 km af turen med regn. Da vi lavede et tjek på GPS'en var den gået ud ved 153 kilometer. Da vi krøb langs kysten, satte

medvind nordpå, når viseren stod på 10-11 km/t var det næsten umuligt at vinde et "klik" tilbage når det først var tabt. Vi gik frem og tilbage 3 gange, og var på trods af den fortsat gode stemning faktisk ved at være rigtigt godt trætte af småregnen, da vi endeligt vendte tilbage til klubhuset med 9.8 km/t i snit og 143 km på måleren efter 15 timers roning.

Det var nu tid for alle fem S'er at komme i sving i rækkefølgen: Strække ud, Skylles, Spise, Skide, Sove. Sove blev der ikke tid til, og kødsovs/kartoffelmosblandingen lå så underligt tungt i maven...En fantastisk følelse at få et varmt bad, og så ellers noget tørt tøj på. Mærkværdigt nok var vi godt ovenpå mentalt, og der var ingen optræk til skader. Lidt skarvesår i armhulerne, og lidt begyndende vabler var vist det værste det kunne blive til. Vi noterede os, at vi med den givne fart på de 143 km. ville have besat en andenplads (efter os selv) i Jysk Maraton sidste år, på begge stræk. Det var en god kilde til tilfredshed.

vi turen til indsejlingen ved Norsminde – retur til 41 kilometer, så havde vi i hvert fald ikke snydt nogen. Vi bandede uheldet væk, da GPS-dokumentation havde været optimalt. Der var stille, kun årenes plasken overdøvet af regnens ditto. Afbrudt en enkelt gang af Gummi-Kyllings forfærdede opråb, da han var gået midt mellem to meterhøje bundgarnspæle i nattemørket. Farten var jammerlig. Det var om at bide tænderne sammen. Vi glemte at spise. At drikke. Vi kunne holde 8.5-9.5 km/t i modvinden, og lige omkring 10 – 10.5 på vej nordpå. Det regnede. Men der var nu ret stille. KLONK. Måske fordi man sad og sov. Kroppen skreg på hvile efter 21 timers roning, da vi var tilbage ved klubhuset med 184 på triptælleren. Vi tømte nu

båden for al overflødig ballast, såsom de to store, våde tæpper, og steg nu ud på en sej kamp for de sidste 26 kilometer. En unavngiven roer faldt konstant i søvn. Gummi-Kylling vækkede ham med et smørret grin: "Kasper – Kasper – du sidder og laver lufttag!!".

Farten var ca. 8 km/t. Kadencen faldet til 26-28. Ville vi nå det? Søren præsterede. Konstant tryk på åren, med sammenbidt mine. Stålet fra Skjern indpiskede moralen: "Vi når det sagtens. Nu er der ikke langt igen". Vi vendte præcist ved dommertårnet. Der var lidt modvind hjem, men hvad. Vi var i land igen ved klubben kl. 05.30 og havde nu præcist 1½ time til at nå tilbage. Kort tissepause. Afsted igen. 10 km/t ud af havnen. Skæve søer fra syd, sydøst. Den Permanente. Kort efter, 1. skiftsted. "Tillykke drenge. Det var 200 km!" sagde Søren. KLONK. Jeg var faldet i søvn for gud ved hvilken gang, denne gang på toersædet. Det var hårdt at måtte indrømme, kun at kunne køre frem og tilbage på sædet. Så vi byttede, så man

kunne falde i søvn på styrmandssædet i stedet. 2. skift. Og endeligt, det forgyldte mål: Pynten. Vi fortsatte ud over Pynten inden vi vendte, og GummiKyllingen bemærkede: "Det var rekorden – Nu er resten bonus!!"

Så mobilen blev fundet frem, og der blev læst sportsresultater op. Danmark – Paraguay 1-1. Helveg en katastrofe. Vi var ret bedøvende. Men jeg vågnede op. Og fik lov at være med til at ro igen. Det var en befrielse at mærke fingrene knirke, at få varmen igen.

Den 28. kl. 06.55 slog vi hænderne i pontonen og havde roet 210 km på et døgn. Stålet fra Skjern, Nikolaj Bisgaard Nielsen a.k.a GummiKylling, Legenden Søren Agergaard, og så lille Hulk her. Klub – (og danmarks?) rekorden på 24timers roning tilhører for tiden os. Vi er overbevist om, at med optimalt vejr og optimering af pauser kan der nås ca. 220-225 GPS-kilometer, på en god dag. Værsgo' og prøv.

/Kasper Aagaard

Jeps, natten er overstået, og nu er det snart til køjs.

Epilog.

Inden artiklen blev sendt til Årebladet, bad jeg Søren og Nikolaj rette fejl og mangler. Sørens kommentar: "Det sjoveste er næsten, at det ikke svarer til min oplevelse af turen. Hvad du lægger vægt på, og hvordan du fortæller det. Når du synes stemningen er god, synes jeg måske den er for nedadgående, rækkefølgen af detaljer, hvem der siger hvad og den slags. Men det belyser ret

godt, hvor subjektivt en sådan beretning egentlig er; især når den kommer fra meget trætte mennesker. Fx ville jeg selv have gjort mere ud af regnen de sidste 40-50 km, fordi det fyldte så meget inde i MIT hoved. Jeg tør næsten ikke tænke på, hvordan vi ser ud på billederne - en hvis degeneration hen gennem forløbet kunne jeg forestille mig. Vi burde satme have taget et billede inden vi startede..."

Faktisk blev der taget et billede af Søren inden vi startede, som i øvrigt meget vel beskriver de fleste af klubbens medlemmers mening om vores projekt.

TOURSPORT.DK

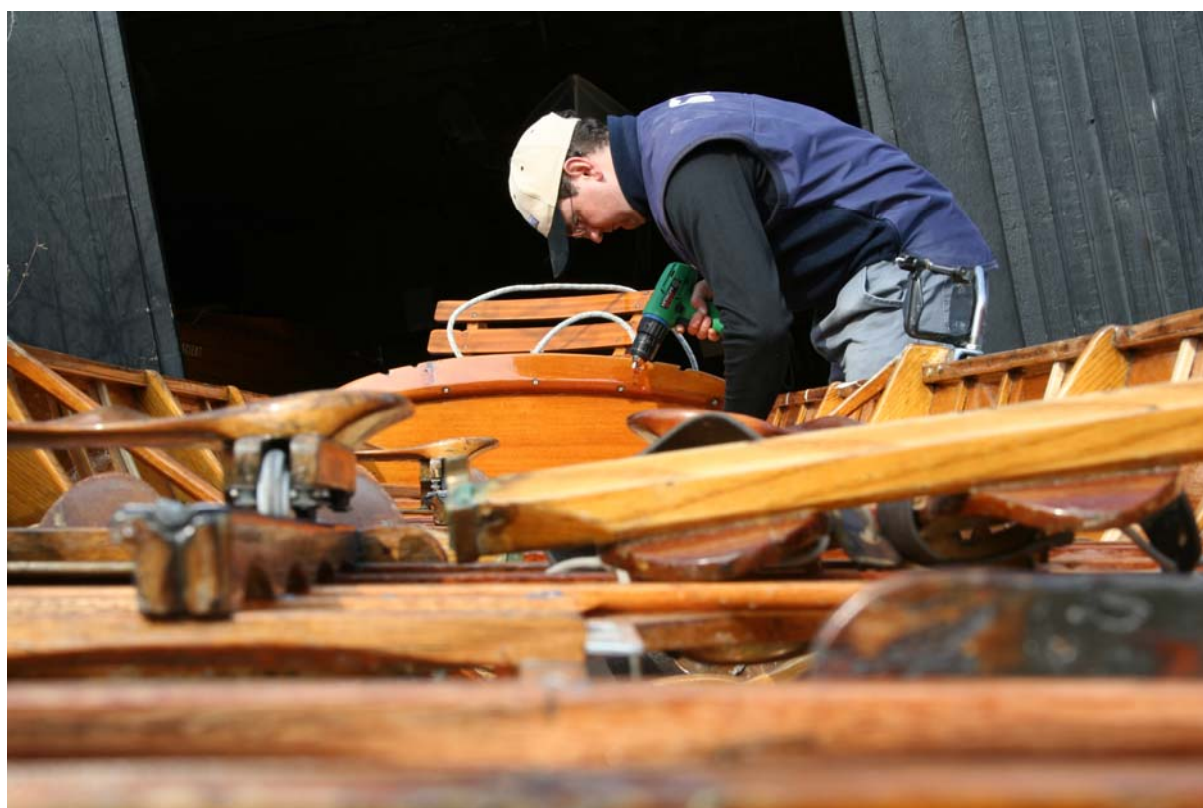
10 % RABAT TIL
MEDLEMMER AF ASR

- Vandtætte poser til elektronik
- Vind- og vandtæt beklædning
- Vandtætte paksække
- Soveposer
- Sandaler
- Telte

Østergade 33, 8000 Århus C. | Budolfi Plads 1, 9000 Aalborg

Den store bådhal

Der kæles for bådparken

BESTYRELSEN

	<p>Formand: Johnny Kjeldbjerg (formand@asr.dk) Adresse: Klosterport 9, 3. tv. 8000 Århus C Tlf.: 2991 2150</p>
	<p>Kasserer: Katja Pace (kasserer@asr.dk) Adresse: P.P. Ørums Gade 20, 4. th., 8000 Århus C Tlf.: 8675 3498 / 2872 8251</p>
	<p>Husforvalter: Morten Ulrik Christensen (husforvalter@asr.dk) Adresse: Ryslingeparken 50, 8270 Højbjerg Tlf.: 8611 4428 / 2098 7608 / 4070 3320</p>
	<p>Instruktionschef: Søren Agergaard (instruktionschef@asr.dk) Adresse: Skovgaardsgade 14, 3.th., 8000 Århus C Tlf.: 8730 3456</p>
	<p>Uddannelseschef: Simon Feilberg (uddannelseschef@asr.dk) Adresse: Carl Bertelsens Gade 8, 3. tv., 8000 Århus C Tlf.: 8611 7467 / 2255 0935</p>
	<p>Rochef / Aktivitetschef: Claus Behrendsen (rochef@asr.dk) Adresse: Jens Baggesens Vej 18, 3th, 8000 Århus C Tlf.: 8616 1606 / 5190 7660</p>
	<p>Langturschef: Lotte Klixbüll (langturschef@asr.dk) Adresse: de Mezas Vej 22, 2. tv, 8000 Århus C Tlf.: 8620 1356</p>

	<p>Kaproningschef: Sune Mørch Knudsen (kaproningschef@asr.dk) Adresse: Universitetsparken 1, 2., 8000 Århus C Tlf.: 8250 7085</p>
	<p>Materielforvalter: Morten Aaboe Jensen (materielforvalter@asr.dk) Adresse: Børglumvej 2D, 2, 8240 Risskov Tlf.: 6178 7674</p> <p>Er endvidere webmaster for www.asr.dk, henvendelse på webmaster@asr.dk.</p>
	<p>Sekretær: Maria Pedersen (Sekretaer@asr.dk) Jens Baggesensvej 18, 3.tv, 8210 Århus V. Tlf: 29 47 46 69</p>

Klubhus: Fiskerivej 7, 8000 Århus C – Tlf.
86132248
 Klubbens gironr: 3 08 02 77
 Internet: www.asr.dk, Email: asr@asr.dk

Roformidlingen og emailadresser på Internettet:
 Se under klubben, medlemmer – se kodeordet i
 klubben eller henvend dig på asr@asr.dk.

Meddelelser om adresseændringer:
sekretaer@asr.dk

Nyheder m.m. til ASR-nyt sendes til asr-nyt@asr.dk

Informationslinje: Tlf. 61 66 22 48

Udvalg: <http://www.asr.dk/udvalg.htm>

Ansvarsområder for de enkelte
 bestyrelsesmedlemmer – se:
<http://www.asr.dk/bestyrelsen.htm>

KALENDEREN

Juli 2006

1. juli: Kanifest
5. juli: K1-materielkursus på Hanen, kl. 19
14.-16. juli: Fælleslangtur til Ebeltoft

August 2006

11.-13. august: Broroning 2006

September 2006

2. september: Orienteringsroning 2006
9. september: AUS-dag
15. september: Deadline på Årebladet

Oktober 2006

21.-22. oktober: Løvfaldstur

November 2006

4. november: Standerstrygning
23. november: Generalforsamling

December 2006

1. december: Deadline på Årebladet
2. december: Julefrokost
31. december: Nytårsgalla?

Faste aktiviteter:

Ergometertræning	Brabrand Rostadion
Fællesroning:	Tirsdays kl. 17.00. Søndag kl. 10.00. Mød op på havnen med godt humør og passende tøj. Medbring madpakke søndag. Kom min. 5 minutter før.

Følg i øvrigt med på opslagstavlen og ASR's hjemmeside: WWW.ASR.DK

ASR-ÅREBLADET

Aarhus Studenter Roklub
Fiskerivej 7, 8000 Århus C